

Nesreče.

Mati štirih otrok utonila. V Hutterjevi tovarni v Melju v Mariboru je bila kot delavka zaposlena Olga Švarc, mati štirih otrok na Pobrežju. Po končanem delu v tovarni se je peljala z brodom preko Drave na Pobrežje. Ko je bil brod že na desni strani reke, ni čakala tako dolgo, da bi bil brodar pripel brod z verigo h kraju. Pri skoku z broda na mostič je padla v Dravo in je kljub hitri pomoči prevoznika utonila.

Udar strele je med neurjem v soboto 22. avgusta na Pobrežju pri Mariboru zadel gospodarsko poslopje poštnega uslužbenca in posestnika Franca Malajnarja. Poslopje je zgorelo, živino so oteli in znaša škoda 25.000 Din.

Nevarno trčenje. Na cesti proti Mariborskemu otoku pri Kamnici je prišlo 19. avgusta zjutraj do trčenja med kolesarjem in avtomobilom. Alojzij Ferk, trgovski uslužbenec pri mariborski tvrdki Kopic, se je peljal zjutraj na kolesu iz Bresternice v Maribor. Na zgoraj omenjenem cestnem ovinku mu je pripeljal nasproti tovorni avto. Kolesar in šofer sta se hotela v zadnjem trenutku eden drugemu ogniti, vendar je oplazil avto z blatnikom zadnji del Ferkovega kolesa s tako silo, da je slednji padel na tla in obležal nezavesten. Težje poškodovanega je prepeljal rešilni oddelek v bolnico.

Lokomotiva zadela ob tovorni avto. V Studencih pri Mariboru se je zgodila 19. t. m. nesreča, ki je slučajno povzročila samo materialno škodo. Tovorni avto mariborskega prevoznika Sluge je zadel ob zapornico na železniškem prelazu in jo prelomil. V tem trenutku je pridrvela mimo premikalna lokomotiva in zadela ob avto, na katerem je 5000 Din škode.

Nevaren padec z voza. Pri nakladanju sena je padel z voza Anton Novak, 77 letni posestnik iz Jarenine. Obležal je v nezavesti in s pretresenimi možgani. Poškodovanega so prepeljali v bolnico v Maribor, kjer je umrl 23. avgusta.

Neprestani požari na Dravskem polju. V Strgojncih na Dravskem polju je uni-

čil požar gospodarsko poslopje posestniku Valentinu Lahu. Škoda je tem bolj občutna, ker so bili že spravljene razni poljski pridelki in krma.

Trije požari. Po Dravskem polju in krog Ptuja so požari tako pogostni, da ne mine skoraj dan, ko bi požarna kronika ne beležila večje ali manjše požarne nesreče po omenjenem okolišču. Po pretežni večini gre za požige. — V Placerju pri Ptujju je te dni pričela greti šupa za steljo pri posestniku Jožefu Vrabl. Domači so ogenj hitro pogasili. Kmalu za tem je že bilo v objemu sosednje gospodarsko poslopje, ki je bilo last posestnika Ivana Toplaka. Ogenj se je oprijel tudi še hiše. Obe poslopji sta zgoreli s spravljanimi poljski pridelki, krmo in orodjem. Škode je 20.000 Din, ki je delno krita z zavarovalnico. Ljudje pravijo, da je zažgal neki berač iz maščevanja, ker je dobil premalo miloščine. Uvedena je preiskava. — V Pokošah pri Polskavi sta zgorela ponoči posestnici Frančiški Brumec gospodarsko poslopje in hiša. Škodo cenijo na 40.000 Din. Komaj so ostavili gasilci to pogorišče, že so morali odbrzeti v Varešo vas, kjer so uničevali plameni gospodarsko poslopje posestniku Ivanu Černogi. Škoda znaša Din 20.000. Glede obeh slednjih požarov so ljudje prepričani, da je bil ogenj podtaknjen od zločinske roke.

Gluhonemega kolesarja podrl na tla avto. Gluhonemi kolesar Franc Punčuh iz Ranč se je peljal na kolesu proti Ptujju. Na odcepu Tržaške in Ptujjske ceste pri Mariboru je kolesar preslišal hupo tovrnega avtomobila, katerega je vodil šofer Henrik Cerar. Kolesar je še nenadoma zavil preko ceste in že je avto zadel vanj in ga je podrl na tla. Punčuh je dobil pri padcu poškodbe na obrazu ter roki in ga je šofer koj odpeljal v bolnico.

8000 Din vreden kozolec pogorel. V Leskovcu pri Pragerskem je izbruhnil požar, ki je uničil posestniku Francu Kancnerju kozolec z raznimi poljskimi pridelki. Požarna škoda znaša 8000 Din.

Kolesarska nesreča. V Št. Vidu pri Ptujju je padel 19 letni Anton Kmetec iz Va-

Bojši krvni obtok

poveča delovanje organizma in ublažuje bolečine. Boljši krvni obtok dosežete z ASPIRIN tabletami, tem neškodljivim sredstvom proti prehlajenju, revmatizmu in zobobolu.

Vsaka tableta ima vtiščen Bayerjev križ

ASPIRIN

V. z. »Jugosla. k. d., Zagreb.
Oglas je reg. pod S. Br. 12.314 od 25. VI. 1934.

reje s kolesom, na katerem je je peljal 10 letnega viničarskega sina Franca Zaveca, preko strmine pri dravskem mostu. Pri padcu se je 10 letni dečko precej poškodoval na glavi in so ga oddali v ptujsko bolnico.

Hudo opečenega delavca prepeljali v ptujsko bolnico. V tovarni strojil v Majšpergu je dobil hude opekline 32 letni tovarniški delavec Franc Pišek. Pišek je padel na kup žerjavice in je dobil opekline po celem telesu.

Nesreča posestniškega sina. V Klopcah pri Slov. Bistrici je padel 28 letnemu posestniškemu sinu Francu Berglez hlod na glavo. Berglez ima zelo razbito glavo in zlomljeno nogo. Poškodovanega so oddali v mariborsko bolnico.

Cestna nesreča pri Poljčanah. Med Zgornjo Brežico in Poljčanami se je zgodila cestna nesreča, koje žrtev je zopet čehoslovaški turist. Franc Bohač, trgovec iz Prage in študent Anton Duvič iz Splita sta se peljala na motornem kolesu proti ovinku na zgoraj omenjeni cesti. Nasproti se jima je pripeljal avto, ki očitno ni

Zvon znamenje prijateljske zveze

med angleško in nemško mornarico. Kapitan Bedford, poveljnik angleške križarke »Neptun«, ki je kot angleška bojna ladja prišla med olimpijskimi igrami v Berlin od 1.—16. avgusta na obisk v kieljsko luko, je izročil zastopnikom nem. vojne mornarice zvon, katerega so Angleži zaplenili na nemški bojni ladji »Hindenburg«, ki so jo potopili med svetovno vojno. Zvon je kot trofeja visel na angleški križarki »Revenge«. Zdaj pa so ga Angleži izročili Nemcem nazaj v znak prijateljske zveze med obema mornaricama. Zvon naj bo po besedah angleških častnikov glasnik prijateljstva med obema državama. V imenu

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Kljub tej neusmiljenosti pa je ostal Cencij vendarle tudi svojim prijateljem krčmarjem zvest in je bil točno vsake tri tedne enkrat okajen. Tedaj so mu lica žarela, kakor da se je čez nje razlila rdeča večerna zarja, in govoril je imenitno po pismeno kakor kak mestni škric.

Urška ni mogla in ni mogla izvohati, odkod mu je denar, da si more kupiti pijačo. Jela je sumiti, da ima ponarejen ključ do njene državne blagajne — ali pa morda na svojo pest sprejema plačila za opravljeno delo. Toda prepričala se je, da ga po krivem dolži; kajti iz blagajne, ki jo je vsak dan pregledala, ni izginil niti dinar, ljudje pa so za čevlje tudi v redu plačevali, in sicer samo njej, gospe finančni ministri. Da bi ji bil sam povedal, odkod denar za pijačo, tega Cencij ni hotel; vprašati ga — tega pa ona ni hotela.

Vohala, vohala je in prežala na vsak njegov korak, pa izvohala ni in skrivnosti ni odkrila. Čudila se je le temu, da je Cencij včasih ob nedeljah po rani maši izginil in ga ves dan ni bilo, zvečer pa se je spet prikazal, navadno zavil k Blatniku na Bistrici, se ga tam nalezal, pa vse pošteno plačal.

13

Kadar ga je le tako malo prinesel pod klobukom, mu ni zamerila; še smejala se je. Če ga pa dolgo ni bilo, tedaj se je spravila in ga je iskala, dokler ga ni našla. Blatnik, tisti, ki ima pri cerkvi krčmo, je nekoč pripovedoval, kako je navadno bilo, kadar je prišla...

Nališpana in pisana je pristopila v gostilno, lepo prijazno pozdravila na vse strani, odrinila tistega, ki je zraven Cencija sedel, in se sama usedla zraven svojega moža. Ta je vzkipeł:

»Kaj pa ona tu išče? Ali mi bo pridigala? Ženska naj v cerkvi molči! Ali pa me hoče domov nagnati? Nikar! Kajti jaz, Vincencij Mrkač, si ne dam komandirati.«

»Kaj še misliš! To mi na kraj pameti ne pride, moj milostni gospod,« se je ženka zasmejala. »Pri nas imaš komando samo ti. Tako sem ti pri oltarju obljubila, da te ne bom zapustila v bridkostih in stiskah življenja, ampak da bom pri tebi ostala, dokler naju smrt ne loči.«

»To sem jaz tebi obljubil, pa ne ti meni.«

»Držala pa sem jaz obljubo — in tebi je bilo vedno prav tako.«

Ko so se vsi pivci naokrog glasno zasmejali, je bil Cencij v zadregi.

»Ko bi imel svojo trobento, bi ti kaj na uho zatrobil,« je dejal zamolklo; »ker je nimam pri sebi, ti bom nekaj zapel« — in začel je z odrtim baritonom:

**Vse za vse šole bomo kupovali v knjigar-
nah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju!**

opazil motocikla in se je držal sredine ceste. Radi ožine je prišlo do trčenja. Avto je osmeknil motorno kolo in ga pogнал na stran. Bohač se je pri padcu občutno poškodoval na glavi in desni nogi, njegov sopotnik se je samo prestrašil. Motorno kolo je bilo tako poškodovano, da je nadaljeval Bohač potovanje po zdravniški pomoči z vlakom.

Domačija je pogorela v Spodnji Novi vasi pri Slovenski Bistrici Šimnu Juriču. Škode je za 25.000 Din.

Hiša je pogorela na Malem Lipoglavu v župniji Šmarje Janezu Trontelju, posestniku iz Zgornje Slivnice.

Mesar ponesrečil. Iz Celja proti Št. Jurju ob j. ž. se je pripeljal z avtotaksijem Alojz Cimperman, 28 letni mesar iz Polzele. Na klancu in ovinku med Štorami in Št. Jurjem je zašel avtomobil preko roba ceste in se preobrnil. Cimperman si je zlomil več reber in prste na desni roki. Šofer je le neznatno poškodovan, pač pa je invalid avtomobil.

Smrtna nesreča zadela otroka. V Zgor. Hudinji pri Celju je prišlo 18. avg. po nepazljivosti voznika do smrtne nesreče: ki je doletela otroka. Janez Ačko, hlapec pri posestniku Galetu na Zgornji Hudinji, je peljal z dvovprežnim vozom proti Lahovni. Ni stopal poleg konj, ampak zadaj za vozom. Na cesti v Zg. Hudinji se je igrala 18 mesečna Brencetova Ljudmila. Vaga vprege je zadela otroka v glavo, mu izbila desno oko in ga je udarec tolikanj poškodoval, da je kmalu po nesreči izdahnul.

Delavcu zmečkalo obe nogi. V Tremerju pri Celju je zašel 30 letni delavec Mihael Krampušek med dva vozička, ki sta mu zmečkala obe nogi. Hudo ponesrečeni, katerega so koj oddali v celjsko bolnico, je bil zaposlen pri regulaciji Savinje.

Vlak smrtno povozil posestnika. Jožef Šiška, 45 letni posestnik iz Straž na Dolnjem se je podal 21. avgusta z doma

z vozom v Stražo na žago. V voz je imel vpreženega konja ter vola in na vozu svojega 10 letnega nečaka. Na železniškem prelazu, ki vodi na cesto v Stražo, je nečak v zadnjem hipu videl prihajajoči vlak, je zakričal, skočil z voza in se rešil. Šiška pa je skočil h konju v prepričanju, da bo še lahko porinil voz s tira. Med porivanjem ga je zgrabila lokomotiva in ga vrgla ob tla. Ker je imel vajeti ovite krog vratu in života, je potegnil stroj s seboj vprego in Šiško ter je vse zdrobil in razmesaril. Pogled na razmetane ostanke nesreče je bil strašen. Šiška je bil seve mrtev, konja in vola je pozneje odpeljal konjač. Smrtno ponesrečeni zapušča ženo in 80 letne onemogle starše.

Kap zadela kmetico, ko je nesla delavcem na polje južno. Marija Lehen, 35 letna posestnikova žena, je nesla iz Kotreže v Zagorju ob Savi delavcem na polje južno. Sredi poti jo je zadela kap in je obležala mrtva. Zapušča pet nedoraslih otrok.

Trgovci, kupujte šolske potrebščine za domače šole pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj!

Rudar smrtno ponesrečil. Od Sv. Jerderti nad Laškim poročajo, da je padel v golškem jasku 76 m globoko in je obležal mrtev 18 letni rudar Franc Mejač s Črete.

Avtomobil smrtno povozil moškega in štiriletnega otroka. Na klancu pri Višnji gori je neznan avtomobilist 21. avgusta povozil Jožefa Zupančiča, dninarja, rojenega v Sp. Brezovem. Povoženi je kmalu po prevozu v ljubljansko bolnico umrl. — Popoldne istega dne je zašla na Zaloški cesti v Ljubljani pod avto, katerega je šofiral mesar Ivan Dimnik, štiriletna Verica Škoda, hčerka delavca. Vozilo je zlomilo otroku tilnik in je kmalu po nesreči umrl v bolnici.

Mizarska delavnica pogorela. V Kosezah pri Ljubljani je upepelil ogenj 21. avgusta zjutraj mizarsko delavnico mojstra Antona Hafnerja. Zgorelo je precej pohištva in znaša škoda 30.000 Din.

Dve dekleti ponesrečili. V Kranjski gori je plezala po skalah 16 letna Angela Kosmač, hči čuvajke železniške proge. Omahnila je s skale in padla v prepad, kjer si je zlomila nogo. — Huda nesreča je doletela 18 letno Frančiško Rozman, uslužbeno pri dr. Zalokarju v Ljubljani. Bivala je z doktorjevo družino v Velikih Laščah na počitnicah. Dne 21. avgusta se je odpeljala z moškim kolesom proti Blokam. Po nesreči je zadela ob občestni kamen, padla s kolesa in si prebila lobanjo. Z življenjsko nevarno poškodbo so prepeljali dekle v ljubljansko bolnico.

Rešena v zadnjem trenutku. V Malem Lipoglavu pri Ljubljani se je vnela v noči lesena koč, katero je imela v najemu 76 letna užitkarica Marija Košak. Starčka je zapazila požarno nesrečo še le tedaj, ko je zajel ogenj posteljo, v kateri je spala. Sosedje so jo rešili iz goreče koč v zadnjem trenutku in z nevarnimi opreklinami po celem telesu.

Razne novice

Glede zaostalih davkov in njih prisilne izterjatve sporoča Okrožna pisarna kmečke zveze sledeče: Na številne dopise iz raznih krajev, ki so nam jih pošiljale Krajevne kmečke zveze, da so davčne uprave razposlale razglas, da se bo po 23. avgustu brezobzirno izterjevalo vse zaostale davke, naj storijo kmetje tole: Vložijo naj takoj prošnjo na finančno direkcijo potom pristojne davčne uprave, v kateri naj navedejo, da vsled izrednih nesreč v letošnjem letu ne morejo trenutno plačati davkov. Prošijo naj za odlog plačila in obenem navedejo čas, kdaj bodo začeli zaostanke odplačevati in v kako visokih mesečnih obrokih. Te prošnje se morajo kolekovati s kolekom za 5 Din. Skupne prošnje, ki naj bi jih vložila Kmečka zveza ali kakršnakoli organizacija, so po zakonu nedopustne. Pripominjamo, da nam je finančna di-

Stariši, ki dajete denar za šolske potrebščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

»Sosedu d'jal Matijček je:
»Ej, Jurij, Jurij, kaj je to,
»me baba n'kamor ne spusti,
»ej, Jurij, kaj še bo?»

Urška pa mu ni ostala dolžna — in ker je bila »tička«, je kljunček odprla in poredno zapela Cenciju v obraz:

»Smo sestrice tri,
»najmlajša sem jaz;
»mamo možeke že,
»najhujšga pač jaz.«

Vse se je zakrohotalo. Tedaj je Cencija zasikal glavo od leve na desno in spet — na levo ter vprašal:

»Kaj pravzaprav hočeš?»

Brunno mu je odgovorila:

»Najprej hočem skodelico kave, potem bom vžgala svetilko in ti bom svetila domov, da se ti spotoma nič hudega ne pripeti.«

Izpila je eno skodelico, izpila še drugo in še tretjo, zraven pojedla štiri žemlje, potem pa je prižgala svečo v svetilki in rekla:

»Cenc, zdaj pa izpij, — lačaj zame in zase in spremi me domov! Noben pravi mož ne pusti žene same ob takim času domov.«

Mojster Smola je odvrnil:

»Da, spravil te bom domov, kajti ženske niso za

v gostilno. Jaz bi bil že davno šel, ko bi me ti tako dolgo ne bila zadržala.«

Kaj se je potem zgodilo, to je povedala Urška. Vso pot do doma je Cenc brundal ko medved in se jezil nase, doma je takoj zasmrčal in zaspal ko polh, drugo jutro pa je že ob petih čepel na svojem trinožniku in koval in šival, kakor da mora vse Slovence obuti.

Tako in podobno je bilo vsakokrat, kadar je imel mojster Smola svoje dneve. »Tička« in »Smola« sta se lepo razumela in živela veselo in zadovoljno.

Ko sta se bila oženila, nista utegnili kam romati, sklenila pa sta že tedaj, da pojmeta na zimo kam. Zdaj je bila že zima, novo leto je prišlo, svečnica se je bližala — kam bi še odlašala? Žena je dejala, da pojmeta na Brezje, mož pa je predlagal, da bi se peljala okoli na Maribor in si še tega ogledala. Ker je bila Urška tudi zato, sta torej soglasno sklenila, da se podasta najprej na Brezje, nazaj grede pa v Maribor. Skrb za kravo sta naložila sosedu in tisti teden po svečnici sta šla na pot, Urška seveda nališana kakor sraka, oba židane volje, s polno denarnico — to se pravi: Cenc je imel le še nekaj ostankov tistih svojih sumljivih kovačev, ki mu jih je dajal bogve kdo, Urška pa je imela blagajno za oba in je ni dala iz rok, ampak je sama plačevala za oba, da bi ljubi možek ne imel prehudih skrbi z računi in ne prehudih skušnjav.

nemške mornarice se je za to prijateljsko dejanje zahvalil angleškemu častniku nemški general Raeder.

Banka brez imena.

Iz prestolnice ameriških Združenih držav iz Washingtona javljajo: Te dni je obhajala velika banka svoj 25 letni jubilej. Gre namreč za eno najbolj čudnih banknih podjetij, ki sploh obstoji na svetu. Banka ne pozna ne pravih in nima niti imena, njeni šeki ne nosijo prav nikake oznake. Ta banka služi izključno poslom, katere vršijo zastopniki ameriškega parlamenta. Samo onega smatra omenjeni denarni zavod za svojo stranko, ki dokaže s knjžico, da je član